

USTAWA

z dnia 20 lipca 1991 r.

o Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska jest organem kontroli przestrzegania przepisów o ochronie środowiska oraz badania stanu środowiska.

2. Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska podlega Ministrowi Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

Art. 2. Do zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska w szczególności należy:

- 1) kontrola przestrzegania przepisów o ochronie środowiska i racjonalnym użytkowaniu zasobów przyrody,
- 2) kontrola przestrzegania decyzji ustalających warunki użytkowania środowiska,
- 3) udział w postępowaniu dotyczącym lokalizacji inwestycji,
- 4) udział w przekazywaniu do eksploatacji obiektów, które mogą pogorszyć stan środowiska, oraz urządzeń chroniących środowisko przed zanieczyszczeniem,
- 5) kontrola eksploatacji urządzeń chroniących środowisko przed zanieczyszczeniem,
- 6) podejmowanie decyzji wstrzymujących działalność prowadzoną z naruszeniem wymagań związanych z ochroną środowiska lub naruszeniem warunków korzystania ze środowiska,
- 7) współdziałanie w zakresie ochrony środowiska z innymi organami kontrolnymi, organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości oraz organami administracji państwowej i rządowej, samorządu terytorialnego i obrony cywilnej, a także organizacjami społecznymi i opiekunami społecznymi,
- 8) organizowanie i koordynowanie państwowego monitoringu środowiska, prowadzenie badań jakości środowiska, obserwacji i oceny jego stanu oraz zachodzących w nim zmian,
- 9) opracowywanie i wdrażanie metod analityczno-badawczych i kontrolno-pomiarowych,
- 10) inicjowanie działań tworzących warunki zapobiegania nadzwyczajnym zagrożeniom środowiska oraz usuwania ich skutków i przywracania środowiska do stanu właściwego.

Rozdział 2

Organy Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska

Art. 3. Organami Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska są:

- 1) Główny Inspektor Ochrony Środowiska,
- 2) wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska.

Art. 4. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska kieruje działalnością Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest zastępcą Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa do spraw kontroli przestrzegania przepisów o ochronie środowiska i badania stanu środowiska.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

4. Zastępcy Głównego Inspektora Ochrony Środowiska są powoływani i odwoływani przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska wykonuje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

6. W skład Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska mogą wchodzić zespoły, wydziały, zespoły terenowe, samodzielne stanowiska oraz laboratoria.

Art. 5. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska działa na obszarze województwa.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska jest powoływany i odwoływany przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska zaopiniowany przez wojewodę.

3. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wykonuje zadania przy pomocy wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska.

Art. 6. Do pracowników Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121 i Nr 51, poz. 300 oraz z 1991 r. Nr 55, poz. 234).

Art. 7. W postępowaniu administracyjnym organem pierwszej instancji jest wojewódzki inspektor ochrony środowiska, a organem wyższego stopnia jest Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

Art. 8. 1. Organizację Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska określa statut nadany przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

2. Organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres zadań Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska oraz wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska określa Główny Inspektor Ochrony Środowiska w regulaminie organizacyjnym.

Rozdział 3

Wykonywanie zadań kontrolnych przez Państwową Inspekcję Ochrony Środowiska

Art. 9. 1. Kontrolę wykonują Główny Inspektor Ochrony Środowiska, wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska oraz upoważnieni przez nich pracownicy Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska, zwani dalej „inspektorami.”

2. Przy wykonywaniu kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska inspektor uprawniony jest do:

- 1) wstępu wraz z pracownikami pomocniczymi, rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem przez całą dobę na

teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na którym prowadzona jest działalność gospodarcza, a w godzinach od 6 do 22 na pozostały teren,

- 2) pobierania próbek, przeprowadzania niezbędnych badań lub wykonywania innych czynności kontrolnych w celu ustalenia na terenie kontrolowanej nieruchomości, w obiekcie lub jego części, stanu środowiska oraz oceny tego stanu w świetle przepisów o ochronie środowiska, a także indywidualnie określonych w decyzjach administracyjnych warunków wykonywania działalności wpływającej na środowisko,
- 3) oceny sposobów eksploatacji maszyn, urządzeń technicznych, w tym środków komunikacji i transportu,
- 4) oceny skuteczności urządzeń chroniących środowisko, a także oceny stosowanych technologii i rozwiązań technicznych,
- 5) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwanie osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego,
- 6) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli.

Art. 10. Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej oraz kontrolowana osoba fizyczna, z zachowaniem przepisów o tajemnicy państwowej i służbowej oraz o zakwaterowaniu sił zbrojnych, obowiązani są umożliwić inspektorowi przeprowadzenie kontroli, a w szczególności umożliwić dokonanie czynności, o których mowa w art. 9 ust. 2.

Art. 11. 1. Z czynności kontrolnych inspektor sporządza protokół, którego jeden egzemplarz doręcza kierownikowi kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowanej osobie fizycznej.

2. Protokół podpisują inspektor i kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowana osoba fizyczna, którzy mogą wnieść do protokołu umotywowane zastrzeżenia i uwagi.

3. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowaną osobę fizyczną, inspektor czyni o tym wzmiankę w protokole, a odmawiający podpisu może w terminie siedmiu dni przedstawić swoje stanowisko na piśmie właściwemu organowi Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska.

Art. 12. 1. Na podstawie ustaleń kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska może:

- 1) wydać zarządzenie pokontrolne do kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej lub kontrolowanej osoby fizycznej,
- 2) wydać na podstawie odrębnych przepisów decyzję administracyjną,
- 3) wszcząć egzekucję, jeżeli obowiązek wynika z mocy prawa lub decyzji administracyjnych.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może żądać przeprowadzenia postępowania służbowego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczania do uchybień i poinformowania go, w określonym terminie, o wynikach tego postępowania i podjętych działaniach.

Art. 13. 1. W decyzji, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może w szczególności:

- 1) nałożyć obowiązek podjęcia działań zmierzających do usunięcia w określonym terminie przyczyn szkodliwego oddziaływania na środowisko,
- 2) wymierzyć karę pieniężną,
- 3) wstrzymać działalność powodującą naruszenie wymagań ochrony środowiska.

2. Podjęcie wstrzymanej działalności może nastąpić tylko za zgodą organu Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska, który wydał decyzję w pierwszej instancji, po stwierdzeniu, że ustały przyczyny uzasadniające wydanie decyzji.

3. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może upoważnić inspektora do wydania w trakcie kontroli decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3, jeżeli zachodzi bezpośrednie zagrożenie zdrowia lub życia ludzkiego albo bezpośrednie zagrożenie zniszczeniem środowiska w znacznych rozmiarach. Decyzja taka jest natychmiast wykonalna.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, o ile dotyczą ruchu zakładów górniczych, wojewódzki inspektor ochrony środowiska podejmuje po porozumieniu z dyrektorem właściwego okręgowego urzędu górniczego.

Art. 14. W sprawach o wykroczenia przeciwko środowisku organom Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska przysługuje uprawnienie oskarżyciela publicznego także wtedy, gdy wniosek o ukaranie za wykroczenie złożył inny uprawniony oskarżyciel.

Art. 15. W razie stwierdzenia, że działanie lub zaniechanie kierownika jednostki organizacyjnej, jej pracownika lub innej osoby fizycznej wyczerpuje znamiona przestępstwa przeciwko środowisku, organy Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska kierują do organu powołanego do ścigania przestępstw zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, dołączając dowody dokumentujące podejrzenie.

Art. 16. 1. Organy Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska mogą zwrócić się do każdego organu administracji państwowej i rządowej oraz organu samorządu terytorialnego o udzielenie informacji lub udostępnienie dokumentów i danych związanych z ochroną środowiska.

2. W razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie ochrony środowiska w działalności organów, o których mowa w ust. 1, organy Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska kierują wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o:

- 1) wszczęcie postępowania administracyjnego,
- 2) dopuszczenie do udziału w toczącym się postępowaniu.

3. W przypadku skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 2, organom Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

Art. 17. 1. Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska współdziała w wykonywaniu czynności kontrolnych z innymi organami kontroli, w tym z Państwową Inspekcją Sanitarną, organami administracji państwowej i rządowej, organami samorządu terytorialnego, organami obrony cywilnej oraz organizacjami społecznymi.

2. Współdziałanie to obejmuje w szczególności:

- 1) uzgadnianie planów kontroli Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska z właściwymi terenowymi organami administracji rządowej,
- 2) przekazywanie właściwym organom administracji państwowej i rządowej oraz organom samorządu terytorialnego informacji o wynikach kontroli przeprowadzonych przez Państwową Inspekcję Ochrony Środowiska,
- 3) wymianę informacji o wynikach kontroli,
- 4) wymianę z organami celnymi i Strażą Graniczną informacji związanych ze sprowadzaniem do kraju towarów, których wwóz jest zakazany lub ograniczony ze względu na ochronę środowiska,
- 5) współpracę ze Strażą Graniczną w wykonywaniu kontroli w strefie nadgranicznej.

3. W uzasadnionych przypadkach wojewoda może zażądać od wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska przeprowadzenia kontroli nie objętej uzgodnionym planem kontroli Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska.

4. Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska udziela pomocy organom samorządu terytorialnego w realizacji ich zadań kontrolnych w zakresie ochrony środowiska.

Art. 18. 1. Koszty pobierania próbek oraz wykonywania pomiarów i analiz, na podstawie których stwierdzono

naruszenie wymagań ochrony środowiska, ponoszą jednostki organizacyjne lub osoby fizyczne, których działalność jest źródłem naruszania tych wymagań.

2. Wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1, ustala w drodze decyzji organ Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska stwierdzający naruszenie wymagań ochrony środowiska.

3. Warunki i sposób ustalania kosztów ponoszonych w związku z prowadzeniem kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska określa, w drodze rozporządzenia, Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów.

Art. 19. W postępowaniu dotyczącym lokalizacji inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym i postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, jeżeli zgłosi swój udział w postępowaniu.

Art. 20. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych i osoby fizyczne oddające do eksploatacji nowe lub zmodernizowane obiekty lub urządzenia mogące pogorszyć stan środowiska zobowiązane są zawiadomić właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o terminie przekazania do eksploatacji takich obiektów lub urządzeń.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub upoważniony inspektor może uczestniczyć w przekazaniu do eksploatacji obiektów lub urządzeń, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli obiekt lub urządzenie, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymagań ochrony środowiska, wojewódzki inspektor ochrony środowiska lub upoważniony inspektor wydaje decyzję o wstrzymaniu oddania do eksploatacji tego obiektu lub urządzenia. Decyzji tej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Oddanie obiektu lub urządzenia, o którym mowa w ust. 3, do eksploatacji może nastąpić za zgodą wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska po stwierdzeniu, że spełnia już wymagania ochrony środowiska.

Art. 21. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska zakazuje w drodze decyzji administracyjnej produkcję, sprowadzania z zagranicy lub wprowadzania do obrotu surowców, paliw, maszyn i innych urządzeń technicznych oraz innych wyrobów nie spełniających ustalonych wymagań ochrony środowiska, zawiadamiając o tym Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Art. 22. Główny Inspektor Ochrony Środowiska może podejmować wszelkie czynności należące do właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, jeśli uzna to za celowe ze względu na wagę lub zawikłość sprawy.

Rozdział 4

Państwowy monitoring środowiska

Art. 23. 1. Tworzy się państwowy monitoring środowiska.

2. Państwowy monitoring środowiska jest systemem pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, realizowanym przez jednostki organizacyjne organów administracji państwowej i rządowej, organów gmin, jak również przez szkoły wyższe i podmioty gospodarcze.

3. Celem państwowego monitoringu środowiska jest zwiększenie skuteczności działań na rzecz ochrony środowiska poprzez zbieranie, analizowanie i udostępnianie danych dotyczących stanu środowiska i zmian w nim zachodzących.

Art. 24. Działalność państwowego monitoringu środowiska koordynuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

Art. 25. 1. Organy administracji państwowej i rządowej oraz organy gminy, jak również podległe im jednostki

organizacyjne, dokonujące pomiarów i analiz stanu środowiska są zobowiązane do współpracy z Państwową Inspekcją Ochrony Środowiska, w ramach państwowego monitoringu środowiska, w szczególności dostarczania jej informacji o stanie środowiska uzyskanych w trakcie ich działalności, jak również wykonywania pomiarów i analiz na zlecenie Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska.

2. Laboratoria i inne jednostki zajmujące się pomiarami stanu środowiska i działające w systemie państwowego monitoringu środowiska powinny spełniać jednolite wymogi określone przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa i uzyskać w tym zakresie atest Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska.

Art. 26. Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, na drodze rozporządzenia, określi:

- 1) szczegółową organizację i zasady funkcjonowania państwowego monitoringu środowiska,
- 2) szczegółowe zasady realizacji obowiązku określonego w art. 25 ust. 1,
- 3) sposób realizacji zadań wykonywanych w ramach państwowego monitoringu środowiska na zlecenie Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska,
- 4) wymagania kwalifikacyjne dla laboratoriów uczestniczących w państwowym monitoringu środowiska oraz tryb atestacji tych laboratoriów przez Państwową Inspekcję Ochrony Środowiska.

Art. 27. W razie braku polskiej normy, Główny Inspektor Ochrony Środowiska może, na okres przejściowy, określić obowiązujące warunki i metody prowadzenia pomiarów oraz oznaczania substancji zanieczyszczających środowisko.

Art. 28. 1. Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska zapewnia informowanie społeczeństwa o stanie środowiska.

2. Właściwy organ Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska udostępni organom administracji państwowej i rządowej oraz organom gminy wyniki badań i obserwacji oraz oceny, o których mowa w art. 23 ust. 2, a także opracowane metody, o których mowa w art. 27.

Rozdział 5

Wykonywanie zadań w zakresie nadzwyczajnych zagrożeń środowiska

Art. 29. W zakresie przeciwdziałania nadzwyczajnym zagrożeniom środowiska do Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska należą sprawy:

- 1) kontroli podmiotów gospodarczych, których działalność może stanowić przyczynę powstania nadzwyczajnego zagrożenia środowiska,
- 2) prowadzenia szkoleń i instruktazu organów administracji państwowej, rządowej i samorządu terytorialnego, a także podmiotów gospodarczych, o których mowa w pkt 1,
- 3) badania przyczyn powstawania oraz sposobów likwidacji skutków nadzwyczajnych zagrożeń środowiska.

Art. 30. 1. W przypadku wystąpienia nadzwyczajnego zagrożenia środowiska Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska może:

- 1) zarządzić przeprowadzenie właściwych badań,
- 2) wydać zakazy lub ograniczenia w korzystaniu ze środowiska.

2. Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska współdziała w akcji zwalczania nadzwyczajnego zagrożenia środowiska z organami właściwymi do jej prowadzenia oraz prowadzi nadzór nad usuwaniem skutków nadzwyczajnych zagrożeń środowiska.

Art. 31. Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska prowadzi rejestr nadzwyczajnych zagrożeń środowiska oraz dokonuje kompleksowych ocen szkód wynikających z nadzwyczajnych zagrożeń środowiska.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 32. W ustawie z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35 poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222 oraz 1991 r. Nr 32, poz. 131) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 28:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Właściwy do wydania pozwolenia wodnoprawnego terenowy organ administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor ochrony środowiska”,
 - b) w ust. 2 wyraz „województwo” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor ochrony środowiska”,
- 2) w art. 130:
 - a) w ust. 2 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki wodnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor ochrony środowiska”,
 - b) skreśla się ust. 3,
 - c) w ust. 4 wyrazy „Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki wodnej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki inspektor ochrony środowiska”,
- 3) w art. 130c w ust. 4 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej właściwy do wymierzenia kary” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor ochrony środowiska”.

Art. 33. W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35 poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 20 wyrazy „Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska” zastępuje się wyrazem „województwo”,
- 2) w art. 31 w ust. 1, w art. 51 w ust. 3 i w art. 83 w ust. 1 i 3 wyrazy „terenowy organ administracji stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor ochrony środowiska”,
- 3) w art. 61 wyrazy „Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska” zastępuje się wyrazem „województwo”,
- 4) skreśla się art. 94, 95 i 96,
- 5) w art. 110:
 - a) w ust. 1 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor ochrony środowiska”,
 - b) skreśla się ust. 1a,
- 6) w art. 110c w ust. 4 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej właściwy do wymierzenia kary” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor ochrony środowiska”.

Art. 34. 1. Wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska wstępują, z dniem wejścia w życie ustawy, w stosunki prawne odpowiednich Ośrodków (Samodzielnych Pracowni) Badań i Kontroli Środowiska.

2. Mienie i środki finansowe pozostające w dyspozycji Ośrodków (Samodzielnych Pracowni) Badań i Kontroli Środowiska przejmują, z dniem wejścia w życie ustawy, wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska może zarządzić przekazanie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska określonych składników mienia, o których mowa w ust. 2, innemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

4. Minister Finansów dokona, w celu wykonania ustawy, stosownych przeniesień w budżecie państwa, zgodnie z ustawą z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150).

Art. 35. 1. Pracownicy dotychczasowych Ośrodków (Samodzielnych Pracowni) Badań i Kontroli Środowiska stają się pracownikami Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, mogą, w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, złożyć Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oświadczenie o wypowiedzeniu stosunku pracy albo wniosek o jego rozwiązanie za porozumieniem stron, który powinien być uwzględniony w terminie nie dłuższym niż obowiązujący w danym stosunku pracy okres wypowiedzenia. Rozwiązanie

stosunku pracy na zasadach przewidzianych w niniejszym ustępie pociąga za sobą skutki, jakie prawo wiąże z rozwiązaniem umowy o pracę przez zakład pracy za wypowiedzeniem z powodu likwidacji zakładu pracy.

Art. 36. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska są jednostkami budżetowymi.

Art. 37. Postępowanie w sprawach wszczętych i nie zakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzi się zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*